

Съвет на
Европейския съюз

Брюксел, 20 май 2022 г.
(OR. en)

9336/22

DEVGEN 100
ACP 60
RELEX 676

РЕЗУЛТАТИ ОТ РАБОТАТА

От:	Генералния секретариат на Съвета
Дата:	20 май 2022 г.
До:	Делегациите
№ предх. док.:	8938/22
Относно:	Обновено партньорство на ЕС с най-слабо развитите страни - Заключение на Съвета (20 май 2022 г.)

Приложено се изпращат на делегациите заключенията на Съвета относно обновеното партньорство на ЕС с най-слабо развитите страни, одобрени от Съвета на 3870-ото му заседание, проведено на 20 май 2022 г.

**Заключения на Съвета относно
обновеното партньорство на ЕС с най-слабо развитите страни**

1. ЕС и неговите държави членки са решени да насърчават амбициозни международни партньорства и са поели ангажимент за съвместно намиране на многостранни решения на глобалните предизвикателства с най-слабо развитите страни, в съответствие с Новия европейски консенсус за развитие и с оглед на предизвикателствата, пред които са изправени тези държави по отношение на реализирането на Програмата до 2030 г. и постигането на нейните 17 цели за устойчиво развитие (ЦУР), както и целите на Парижкото споразумение. В това отношение Съветът припомня ангажимента на ЕС и неговите държави членки за изкореняване на бедността, премахване на глада, намаляване на уязвимостта и преодоляване на неравенствата, за да се гарантира, че никой няма да бъде изоставен.
2. С оглед на засилването на геополитическите съперничества и нарастващата световна конкуренция Съветът изтъква необходимостта от укрепване на ефективното многостранно сътрудничество и от колективно насърчаване на устойчиви международни партньорства, основани на споделени ценности, права на човека, равенство между половете и взаимно уважение. Най-слабо развитите страни са ценени геополитически партньори за осигуряването на по-издръжлив и по-безопасен свят, както и за устойчиво и приобщаващо възстановяване в световен мащаб в контекста на пандемията от COVID-19 и руската агресия срещу Украйна. Съветът приканва Комисията, ЕСВД и държавите членки да отговорят на специфичните нужди на най-слабо развитите страни чрез ефективното изпълнение на тези партньорства в подкрепа на ускоряването на изпълнението на ЦУР.
3. Съветът припомня, че официалната помощ за развитие (ОПР) продължава да бъде основен източник на финансиране за най-бедните страни, по-специално за най-слабо развитите страни, които не разполагат с вътрешен капацитет за набиране на средства от други източници. ЕС и неговите държави членки, като най-големия световен доставчик на ОПР, потвърждават ангажимента си за колективно постигане на целта от 0,20 % от брутният национален доход за най-слабо развитите страни до 2030 г. — ключова цел на Програмата за действие от Адис Абеба. Съветът подчертава значението на съществуващото диференцирано третиране, предоставяно на най-слабо развитите страни, и приветства преразглеждането на критериите за отделяне на най-слабо развитите страни, което отчита специфичните предизвикателства пред най-слабо развитите страни извън доходите на глава от населението, включително човешкия капитал и икономическата и екологичната уязвимост.

4. Съветът приветства факта, че с Програмата за действие от Доха, приета през март 2022 г., се поема ангажимент за предприемане на по-осезаеми стъпки в подкрепа на най-слабо развитите страни, и изтъква значението на ангажиментите на ЕС, държавите членки и европейските банки за развитие и финансови институции за нейното изпълнение. Той очаква втората част на 5-ата конференция на ООН за най-слабо развитите страни, насрочена за 2023 г., и призовава за амбициозен резултат. Освен това Съветът припомня, че е важно да се обърне внимание на специфичните предизвикателства пред държавите, които се отделят от статуса на най-слабо развитите страни, за да се гарантира устойчив и плавен процес на преход.
5. Съветът припомня, че подходът на ЕС към международните партньорства се основава на устойчиво и предвидимо финансиране и на принципите на ефективно сътрудничество за развитие, на споделени ценности и на оптимално използване на подхода „Екип Европа“. Съветът насърчава Комисията, ЕСВД и държавите членки да включат специфичните нужди на най-слабо развитите страни в изпълнението на регионални и глобални партньорства и стратегии въз основа на приобщаващи процеси, принципа на ангажираност и споделени интереси. В този дух Съветът приканва Комисията, ЕСВД и държавите членки да предприемат последващи действия във връзка с ангажиментите, поети на срещата на върха ЕС—АС в Брюксел на 17—18 февруари 2022 г., както и на министерския форум за сътрудничество между ЕС и Индийско-Тихоокеанския регион в Париж на 22 февруари 2022 г., като се държи сметка и за достиженията на правото на партньорството между АКТЬ и ЕС.
6. Съветът изтъква значението на ефективното справяне с първопричините и основните движещи сили на конфликтите и нестабилността, които засягат много от най-слабо развитите страни, в т.ч. неравенствата, липсата на демократично и добро управление и върховенство на закона, изменението на климата и борбата за природните ресурси. Във връзка с това Съветът подчертава също, че е необходимо да продължи да се работи за преодоляване на първопричините за незаконната миграция и принудителното разселване. Тези предизвикателства подчертават ключовата роля на интегрираните и устойчиви подходи по отношение на връзката между хуманитарните действия, развитието и мира, и значението на провеждането на съвместни анализи на конфликти. Съветът отбелязва, че бедността и неравенствата, по-специално в най-слабо развитите страни, увеличават риска от конфликти и нестабилност. Във връзка с това Съветът изтъква необходимостта от предотвратяване и реагиране на нови кризи, изграждане на устойчивост с цел справяне с движещите сили на нестабилността и насърчаване на приобщаващо и устойчиво възстановяване в съответствие с ръководения от ЦУР подход за създаване на един по-добър и по-зелен свят, като се преодоляват всички видове неравенства и никой не бъде изоставен.

7. Съветът отбелязва с дълбока загриженост значителното отрицателно въздействие на руската агресия срещу Украйна върху световната продоволствена сигурност и цените на храните. Това идва свръх и без това тревожното положение с продоволствената сигурност в световен мащаб, предизвикано от пандемията от COVID-19, изменението на климата и други глобални предизвикателства, които засягат по-специално най-слабо развитите страни и държавите, които са най-зависими от външни доставки на храни, енергия и торове, както беше подчертано от Групата на ООН за реакция при кризи. В това отношение Съветът потвърждава отново, че е необходима навременна и ефективна координация с международни организации и други имащи отношение партньори, като например Организацията на ООН за прехрана и земеделие (ФАО) и други базирани в Рим агенции, Глобалния алианс за продоволствена сигурност на Г-7 и инициативата FARM, с цел увеличаване на международните усилия за решаване на въпросите на глобалната сигурност в областта на продоволствието и изхранването. Съветът изтъква по-специално необходимостта от укрепване на собствения капацитет на най-слабо развитите страни за устойчиво производство на храни, както и от диверсифициране на техните вериги за доставка на храни и ограничаване на пречките пред отварянето на търговията с хранителни стоки. В съответствие със съобщението от март 2022 г., озаглавено „Гарантиране на продоволствената сигурност и повишаване на гъвкавостта на продоволствените системи“, ЕС ще продължи да подкрепя държавите партньори, по-специално най-уязвимите от тях, в прехода им към издръжливи и устойчиви продоволствени системи.
8. Съветът изтъква много голямата уязвимост на най-слабо развитите страни по отношение на изменението на климата, загубата на биологично разнообразие и влошаването на състоянието на околната среда, както и значителната им роля за опазването на климата и опазването на биологичното разнообразие. Във връзка с Парижкото споразумение и Пакта за климата от Глазгоу Съветът отчита специфичните нужди и предизвикателства пред най-слабо развитите страни по отношение на адаптирането към изменението на климата и неговото смекчаване. Освен това Съветът приветства напредъка, постигнат по отношение на най-слабо развитите страни на 26-ата конференция на страните по РКООНИК, както и неотдавнашната работа на Междуправителствения комитет по изменението на климата, като например приноса му „Въздействия, адаптация и уязвимост“. Той призовава за приемането на амбициозна нова глобална рамка за биологичното разнообразие на 15-ата конференция на страните по Конвенцията за биологичното разнообразие, с ясни цели и стабилен и прозрачен режим на прилагане, който също така ще бъде придружен от подходящи финансови и нефинансови ресурси, които са от решаващо значение за най-слабо развитите страни. Както и в други държави, политиките в най-слабо развитите страни в областта на икономическото и социалното развитие, адаптирането към изменението на климата, опазването и устойчивото използване на биологичното разнообразие, интегрираното управление на водните ресурси и борбата срещу деградацията на земите, обезлесяването и опустиняването, както и мерките за подготвеност при бедствия, следва да се прилагат по интегриран и съгласуван начин, за да се насърчава устойчивостта срещу изменението на климата и да се благоприятства устойчивото управление на природните екосистеми, както е посочено например от Ускорителя на Великата зелена стена.

9. Съветът отбелязва със загриженост, че кризата с COVID-19 ясно показва голямата уязвимост на най-слабо развитите страни към външни сътресения и възпрепятства постигането на ЦУР в най-слабо развитите страни, особено по отношение на човешкото развитие. Съветът приканва Комисията, ЕСВД и държавите членки да поставят специален акцент върху човешкото развитие в най-слабо развитите страни, като следват цялостен подход в областта на здравеопазването и правата на човека, продоволствената сигурност и изхранването, образованието, цифровизацията, достъпа до социална закрила и създаването на достойни работни места. Във връзка с това Съветът припомня колко е важно да се възприеме трансформиращ подход, насочен към първопричините за неравенството между половете, като подчертава, че постигането на напредък в областта на равенството между половете, овластяването на жените и интегрирането на принципа на равенство между половете, справянето с множествената дискриминация, на която са подложени уязвимите или маргинализираните хора, е от особено значение в най-слабо развитите страни и е приоритет на ЕС във всички области на действие. Съветът припомня, че ЕС запазва ангажимента си да повиши усилията и действията за утвърждаване, защита и реализиране на всички човешки права и за пълното и ефективно прилагане на Пекинската платформа за действие и Програмата за действие на Международната конференция за населението и развитието (МКНР), както и резултатите от конференциите за техния преглед, и в този контекст запазва ангажимента си по отношение на сексуалното и репродуктивното здраве и права. Във връзка с това ЕС заявява отново ангажимента си да утвърждава, защитава и реализира правото на всеки човек да има пълен контрол и да решава свободно и отговорно въпросите, свързани с неговата сексуалност и сексуално и репродуктивно здраве, без дискриминация, принуда и насилие. ЕС подчертава още необходимостта от всеобщ достъп до качествена и достъпна изчерпателна информация, образование, включително широкообхватно сексуално възпитание, и здравни услуги в областта на сексуалното и репродуктивното здраве.
10. Съветът приканва Комисията, ЕСВД и държавите членки да продължат да подкрепят укрепването на капацитета на здравните системи и на публичните инфраструктури в най-слабо развитите страни, за да се постигне всеобщо здравно осигуряване. Следва да се обърне специално внимание на регулаторните рамки и капацитета за производство на фармацевтични продукти и да се подобри достъпът до водоснабдяване, канализация и хигиена (WASH) и основни здравни услуги. Във връзка с това Съветът изтъква инициативите „Екип Европа“, разработени в Африка, които обхващат например здравната сигурност и предотвратяването на пандемии, подготовеността и реагирането, цифровото здравеопазване, производството и достъпа до ваксини, лекарства и технологии, свързани със здравни продукти, и подкрепата за институтите в областта на общественото здраве.

11. Съветът изтъква, че е важно да се окаже помощ с цел укрепване на образователните системи в най-слабо развитите страни, за да се даде възможност за справедлив и приобщаващ достъп до качествено образование за всички, със специален акцент върху момичетата и младите жени, хората с увреждания и лицата в най-уязвимо положение. Съветът изтъква, че е необходимо да се обърне специално внимание на хранителните режими, от които се нуждаят децата и подрастващите, за да растат и да разгърнат пълния си потенциал, включително чрез програми в областта на здравето и храненето в училищата. Съветът изтъква значението на младите хора за оформянето на бъдещето на техните държави, както и необходимостта да им се предоставят перспективи за бъдещето въз основа на развитието на уменията и по-добрата интеграция в съответствие с нуждите на местния пазар на труда. Съветът приканва Комисията, ЕСВД и държавите членки да подкрепят изграждането на капацитет за основно и средно образование, техническо и професионално образование и обучение (ТПОО), както и институции за висше образование и за научни изследвания в най-слабо развитите страни. Във връзка с това Съветът изтъква, че е важно изследователите от най-слабо развитите страни да бъдат привлечени в обновен процес на размисъл относно специфичните за отделните държави и региони предизвикателства и подходящите инструменти за справяне с тях.
12. Съветът насърчава Комисията, ЕСВД и държавите членки да продължат усилията си за укрепване на местния капацитет на икономиките на най-слабо развитите страни чрез насърчаване на устойчивото развитие, търговията и устойчивите икономики, включително чрез структурни реформи, насочени по-специално към засилване на мобилизирането на вътрешни ресурси, управлението на публичните финанси, доброто управление и подобряването на условията за развитие на частния сектор и преките чуждестранни инвестиции, както и за отговорно бизнес поведение и стандарти за надлежна проверка на местно равнище. Съветът отчита ролята на бюджетната подкрепа и изграждането на капацитет, включително европейския експертен опит в публичния сектор и равностойните партньорства, за постигането на тези цели, когато условията позволяват това. Съветът изтъква структурната уязвимост на пазара на труда в най-слабо развитите страни и въздействието на пандемията от COVID-19 върху производството и производителността и изтъква значението на подкрепата за заетостта и достойния труд, както и на укрепването на институциите на пазара на труда. Освен това Съветът призовава за навременно, координирано и прозрачно прилагане на „Общата рамка за третиране на дълга отвъд инициативата за суспендиране на обслужването на дълга“ и инициативата, свързана с доброволното насочване на специални права на тираж или свободно използваеми валути от държавите членки и от други държави със силна външна позиция към уязвимите държави, за да се подпомогне тяхното възстановяване.

13. Съветът приканва Комисията, ЕСВД и държавите членки да предприемат последващи действия във връзка с целите на Глобалния портал за улесняване на публичните и частните инвестиции в устойчива свързаност и качествена инфраструктура въз основа на нуждите и възможностите на местните и регионалните икономики и общности, определени в диалозите с държавите партньори, както и на стратегическите интереси на ЕС. Освен това Съветът приканва Комисията, в координация с ЕСВД, както и държавите членки и европейските банки за развитие и финансови институции:

– да проучат предоставянето на техническа помощ на най-слабо развитите страни, като се следва подхода „Екип Европа“, когато това е възможно, за да се подкрепи разработването на устойчиви и подходящи за финансиране проекти и създаването на благоприятна среда за увеличаване на устойчивото финансиране и инвестиции;

- да проучат начини за иновативно и приобщаващо финансиране за мобилизиране на частен капитал за най-слабо развитите страни, като вземат предвид съществуващите най-добри практики и свързаните с тях международни инициативи, включително Партньорството за инфраструктура и инвестиции на Г-7.

Проектите за свързаност следва да се планират и изпълняват в съответствие с най-високите социални, икономически и екологични стандарти.

14. Съветът отчита и ключовата роля на местните власти и организациите на гражданското общество за приобщаващото и устойчиво развитие като независими участници в управлението и развитието както самостоятелно, така и като партньори по изпълнението. Съветът изразява загриженост във връзка със стесняването на пространството за гражданското общество и подчертава жизненоважното значение на защитата и насърчаването на гражданското пространство за гражданското общество в много от най-слабо развитите страни. Децентрализираното сътрудничество и експертният опит в публичния сектор също са подходящи инструменти за европейската политика за сътрудничество с най-слабо развитите страни, като укрепват институционалния капацитет и консолидират местното икономическо развитие и управление.

15. Съветът насърчава Комисията, ЕСВД и държавите членки да използват подхода „Екип Европа“ за засилено сътрудничество с най-слабо развитите страни и при прилагането на Инструмента за съседство, сътрудничество за развитие и международно сътрудничество — ИССРМС — Глобална Европа. В рамките на този нов цялостен и приобщаващ подход следва да бъдат мобилизирани всички налични инструменти за най-слабо развитите страни, по-специално инициативите „Екип Европа“ и инструментите на европейската финансова архитектура за развитие, като например Европейския фонд за устойчиво развитие плюс (ЕФУР+), чрез засилена роля на европейските банки за развитие и финансови институции, включително Европейската инвестиционна банка (ЕИБ) и Европейската банка за възстановяване и развитие (ЕБВР), и в сътрудничество с местните и регионалните банки, както и с други международни участници. Особено внимание следва да се обърне на специфичните предизвикателства при привеждането в действие на условията и инструментите в най-слабо развитите страни, по-специално ситуацията на нестабилност, конфликт или постконфликт.
16. Съветът изтъква, че е важно да се повиши съгласуваността и видимостта на партньорството на ЕС с най-слабо развитите страни, следвайки подхода „Екип Европа“, като се използва например стратегията „Глобален портал“, и отбелязва необходимостта от следване на координирана комуникационна стратегия за борба с дезинформацията. Съветът приканва Комисията, ЕСВД, ЕИБ, ЕБВР и държавите членки да осигурят ефективна комуникация и дипломатически контакти във връзка със съвместните усилия на ЕС в рамките на подхода „Екип Европа“, включително чрез координация между делегациите на ЕС и държавите членки.
-